

Murhellinen

17.

E r o - W i r s i,

Koska

Piika Paimion Pitäjältä ja
Loven Kylältä,

Helena Jacobin Tytär

Joka

Lapsens murhan tähden, Paimion
Kirkon nummella,Parhan nuoruusens iän kukoistuksen
ajalla mestattin,

Sinä 16 p. Heinä-Kuusa vuonna 1764.

Johonga hän ikensä niinkuin katu-
wainen syndinen sydämmellisellä
synnin tunnolla

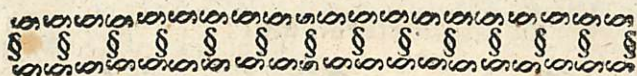
Ja

Turwamisella Wapahujan Jesuren
kalliseen ansioon walmisti.Kaikille suruttomille, prameille ja haurellista elämä-
kertaa harjoittawaisille waroituxeri.Sen wainajan oman anomisen jälkeen
Kokonpandu

Thomas Ragwaldin Pojalda.

Turusa, Vuonna 1802.

Wastuubest PrändäTTY Frenckellin Kirja-Prändisä.

B. k. D! Jesu Christe wiatoin 20.

D! Jumal' ole armoinen, Mä sängen
suuri syndinen Olen juur julmast eläs
nyt, Sielun ja Ruumin lykännyt,

2. Ninian alammaisehen, Helwetin suden
etehen; Se häisy hengi wietтели, Lihan ja
weren petteli.

3. Jo osan neljättä vuotta, Wiritin wi-
han walkia, Mä nuorun-ikä uhraisin Per-
keleill, mailma seuraisin.

4. Täällä juorin heidän kankansa, Häi-
jys ja ilkiäs halusa, Näin nyt ja päiwät
kulutin, Jumalan Armot tuhlaisin.

5. Ett' luowuin poses hywästä, Siitt'
Laiwallisest JESU, Hänen Lawarans
haaskaisin, Mun perindöni hukkaisin.

6. Sentähden kargin kableisiin, Sielun
ja ruumin siteisiin, Fangix mä jouduin o-
lemaan, Pirun ja mailman linnahaan.

7. Tästä Isä minun künne sai, Nyt wa-
sta tunsin Hänen tain; Kuin aina huusi
peräni: Kuhungas juoret lapseni?

8. Woi! kulkast' sun nyt pelastaa, Hel-
wetin pimiästä tornista? Siis rukoil' Poi-
kaan JESusta, Sit' teurax tehty Karikaa.

9. Ah!

9. Ah! kiitos Isän rakkaani, Sun neu-
vos edest', apuni, Ett' sydämmes niin läm-
beni, Mun kuolleen koiran puoleeni.

10. Nyt fangi minä waiwainen, Sun
Poikas ansion turwailen; Jongas mull an-
noit aldiri, Syndeini marox tänderi.

11. O! minun rakas Isäni, Lepyy ja
sowi kanßani, Sã armon olet luvannut,
Niill' kuin sinuun on turwannut.

12. Sen lupauren päälle, niin JESUS
on Sowittajani, Hän kuoli tähden Gol-
gathas Siin murha-laayos kauhias.

13. Sentähden olen iloisan, Sisällisesti
sielusan; Waikk' ulkonaisell' muodolla Mun
syy on alas kaßella.

14. Mutk' JESUYENI armon En epäil',
Hengi todista, Ett' olen armosta tunnosa,
Ehk' ruumin kuole raudoisa.

* * * * *

15. Woi! älkät sitä sureko, Sukun' ja
tuttun huoliko, Muut Christi weljen, sifa-
ren, Ett' hiwott' on jo kirwehen.

16. Sill' minun mielen', menoni, Tah-
ton', ajatus, haluni, Pois tääd' on läät-
ty Laiwaseen, JESUYEN ilon ijäiseen.

* * * * *

17. Ah! vielä soisin todella Ets' woisit
minuu kuulella, O! Mies sã raukka heku-
man, Sun kauttas trapull' astuman.

18. Mun

18. Mun tähdyi anda sidotta, Silmäni
Kiini niwotta, Nyt kirwen alle taipuman,
Ja wastoin luondo kuoleman.

19. Ah! minä huokan, toiwotan, Siis
Herra Jumal Taiwahan, Andakon katu-
muren sull', Sun oman syndeis tähden tull'.

20. Pääll' sydämmes haurellisen, Saat-
takon piston, murhen sen, Ettäs tääll' ar-
mon ajasa, Ja et helwetin waiwasa,

21. Ilkentyäs nyt itkisit, Perkeleen kädest
pääsisit, Näit' muistutan sull' todesta, Ah!
ehi, rukoill' Jesusta.

* * * * *

22. Viel' ennen kuin mä kumarran, It-
sen kuolemaan ojennan, Nuorukaiset teill'
ilmoitan, Pojill' ja piikoill' muistutan:

23. Ah! älkät te niin pahasti, Mun pe-
räsäni julmasti Synnissä rietais eläkö, Ja
helwettihin riendäkö.

24. Waan palaittkat jo juorusta Helwe-
tin tulen kohusta, Rippukat hartast Herra-
rasa, Nuoruden ajan waarasa.

* * * * *

25. O! Isät, Mitit rakkahat, Muut' pal-
kollisten haldiat, Rakokat perään tarkasti,
Lasten ja wäken hartasti.

26. Jos ike teis' on olewa, Sydämmes,
Sielus, tunnosa, Ensiyi synnin katumus,
Siv' toisen' Hengen hallitus.

27. Ett'

27. Ett HERRan käskyn jälkeen sitt, Heill' esimerkir taidaisit, Niin yöt ja päivät kullutta, Ett Taimaas saisit iloita.

28. Ah! JESUS ike neuvokon, Teit' Hengellänsä walaiskon, Ett' tunnosanne tundesmaan, Ja Henges ike uskomaan.

29. Tulisitte sen huomamaan, Kuing' perkel wiekas lammomaan, On sukkela sill' tawalla, Kuin naurun leikill' jutellan.

30. Jos perhellen sen sanotte, Parhanne päälle panette, Min rukouris HERRasa, Niin sielunne on rauhasa.

31. Sill' muutoin ett' te ikänä, Saa wälttä wihan liekkiä, Mut' osalliset oletta Synneistä, joit' he harjoittaa.

* * * * *

32. Viel' te mun Isän, Mitini, Weljen, Sisaren, Sukuni, Ilkät tästedeš murhella, Ja katkeralla itkulla.

33. Mun tähten iken sulloko, Ja sydändanne rundoko; Andakat HERRan hallusa, Mun sielun olla ilosa.

34. Ah! rukoilkaat te Jumala, Raikki muur' samall' tawalla, Sill' koko mailm' pahudes, On hengellises huorudes.

35. Josa minä ik' waiwainen, Elänyt olen syndinen, Jong' tähden teitä muistutan, Mun askeleistan waroitin.

36. Sill' minä olin ilkiä, Ja sydämmen ol' ylpää, Se ensin sai mun koreuteen, Ja liha sitte huoruteen.

37. Näit

37. Näit en poisjätä todella, Waan täy-
tyy teille lawolla, Nuorukaiset nyt sanella:
Näist' lakattat pois halulla.

38. Ah! totta kerran todesta, Kaikki ne
paikat kauhista, Jois olet' synnis elänneet,
Ja himojanne totelleet.

39. Ah! kuinga wiefas, kamala, On
Satan' monell' tavalla, Kuin syndistä tääll'
talutta, Ain' päästä, käsist', jalwoista.

40. Silloin kuin mualla juorette, Eli
kuin Kirkkoon tulette, Niin ombi hänen
ohjansa, Teil' hiuris, kormis, okisa.

41. Ne perkelen on kriimuisa, Ja kyllä
korjat suikensa, Joilla hän ajaa iloifest,
Wie helwettiin kyll' köyhäifest.

42. Kaikkia niitä johdatta, Kuin pääs-
lens ilman tarwetta, Koreun tähden pa-
newat, Ja mailma taka ajawat.

* * * * *

43. Mä wielä, köyhä ihminen, Ja Lin-
nan fangi, syndinen, Muistutan muille fan-
geille, Kahleis, Linnois olewille:

44. Ah! älkät kauwan salliko, Tundonne
kalwaa andako, Waan nöyryttäkät ikenne
Ja tunnustakat syndinne.

45. Andakat kunnia Jumalall', Synnin
ja pirun woittajall', Ja sanokat niin HEr-
ralle JEsurell, Jsan Pojalle:

46. O! Sinä kiiniotettu, Sidottu, nau-
lit, ruostittu, Wiatoin fangi JEsu Christ,
Pääst Sielun synnin sitehist.

47. Meit'

47. Meit' wiallisi fangeja, Kuin sywii,
kuumi kaimoja, Olemme kyllä kaimanet,
Sielun helwettin wiettellet.

48. Eil' ei ole ketän autuuri wiel', Eil'
fangia myds auta tääll', Kuin ylönnielinen
tunnustaa, Ja wastoin tahtons julistaa.

49. Syndins, oikeun edesä Ja lihan
päälle-käydesä, Ja todistajain kautta niin
Waaditan tunnustamaan syyn.

50. Se kuin näin täsä tilasa Kuole, ei
ole armosa; Eil' nöyräst ehi JEsusta, Ei
suingan Händä nähdä saa.

51. Mut' ne on fangit oikeat, Jotk' oi=
kein syndins tundewat, Kuin HErran Ar=
most Hengestä, Ja ike mielest hywästä.

52. Sydämeistänsä katuwat, Ja kohda=
stansa puhuwat, Ei kaunistel', Ei estele,
Ei pahuttansa peittele.

53. Ei todistaja toista siitt' Tarwike,
Mutta kynnelit' Wuodatta wilpittömästi,
Ja ander anos nöyrästi.

54. Näin Laki syndist ajele, Ja Evan=
gelium huutelee, JEsuren ansioo auttamaan
Jumalan Armoon turwamaan.

55. Sen Pyhä Hengi toimitta, Niille
kuin syndins tunnusta; Ei peljätä heit' kuo=
lema, JEsuren Weru wirwoita.

* * * * *

* * * * *

56. Nyt olen päiwän päättellyt, Ja tei=
dän hywäst jättellyt, Nukoilen wielä Juma=
la: Sido niin perkel' kahleilla,

57. Et=

57. Ettei hän enä riivaisi, Ja helweti-
tihin kandaisi, Niin suuris joukos monia,
Miehen- ja waimon-puolia.

58. Kuin kaisis paikois juorewat, Puh-
ydt ja päiwät pauhawat, Hengelläs Jesu
palauta, Ja synnin tiestä lakautta.

59. O! Jesu rauhan Ruhtinas, Siuna
ain' meidän Kuningas. Suo Rauha kai-
tell' Kansalle, Siunaus, onni Laille.

60. Viel' ylimmäinen Pappimme, O
Jesu! hyvä Paimen sä, Ann' Henges
Mla-Paimenill', Tääll' Seurakundaas kai-
gewill'.

61. Nytt' ilmat, maat ja ihmiset, Elä-
wät, kuolet kappalet; Kolminaisudell' Kor-
kia Mlistys, kiitos, kunnia.

62. Tuokat alati lakkamat' Täällä ja
Taiwaas loppumat, Työns, Neuwons o-
wat korkiat, Salatut Duomions oikiat.
